

Utjecaj hlađenja na senzorička svojstva kamenica (*Ostrea edulis*)

Hasanpahić¹, H.
stručni rad

Sažetak

U uzorcima kamenica (*Ostrea edulis*) ocijenjena su senzorička svojstva nakon pohrane na temperaturama od 4°C, 7°C i 15°C kroz različita vremenska razdoblja (jedan, tri, pet, sedam, devet i jedanaest dana). Pokazatelji kvalitete školjkaša (izgled ljuštura, boja tekućeg sadržaja školjke, njezinog jestivog dijela, konzistencija i miris) bodovani su s 0-3 bodova. Promjene senzoričkih svojstava na uzorcima kamenica skladištenih na temperaturama 4°C i 7°C su uslijedile sedmog, a na temperaturi od 15°C promjene su utvrđene potog dana.

Ključne riječi: kamenice, hlađenje, senzorička svojstva

Uvod

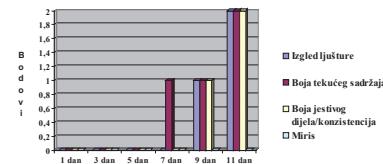
Plodovi mora su proizvodi s velikim sadržajem vode, bogati su bještančinama koje se odlikuju lakšom probavljivošću, ugljikohidratima i mastima (razlikuju se od masti sisavaca po odnosu zasićenih i nezasićenih masnih kiselina), vitaminima, posebno A, E, D i mineralima. Između ostalih, morski plodovi sadrže selen, koji je izraziti antioksidans.

Kamenica je sivokamenaste boje, pa ju je na kamenoj podlozi u moru teško uočiti. Mesnato tijelo kamenice nalazi se između ljuštura. Počiva u meduljasturnoj, intervalarnoj tekućini (živa organska tekućina u kojoj se nalazi većina sastojaka i morska voda). Kamenice se prema tržišnoj veličini mogu razvrstavati u tri veličine: velike od 85 mm, srednje od 70 – 85 mm i male do 70 mm (Mašić, 2004). Od vitamina se u kamenici nađaze vitamini A, B1, B2, C, D, E, PP, a 15 g mesa kamenica ima istu količinu C vitamina kao i 3 g limunova soka. U mesu kamenica nalazimo i važne esencijalne aminokiseline (lisin, hi-

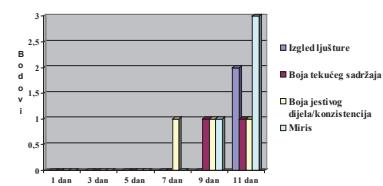
stidin, tirozin). Meso ovih školjkaša je bogato i mineralima tako da na 100 g ima 50-70 mg Ca, 24-48 mg Mg, 5-9,5 mg Fe. Sastav tkiva nije stalan, nego varira, a to zavisi o vrsti kamenice, mjestu gdje su uzgojene, sezoni izloza, uvjetima prehrane i uzgoja, sezoni mirješenja, te o veličini samih primjeraka. Masne kamenice sadrže veću količinu glikogenika. Količina glikogenika se mijenja tijekom godine, pa tako i kvalitetna kamenica, naročito u doba mirješenja. Miris, izgled i okus kamenica varira s njezinim fiziološkim stanjem i zavisće o sezonu u kojoj se jede. U vrijeme kada je kamenica najbolja za konzum naziva se sezonskom kamenicom. Zimi stvaraju velike količine glikogenika, tako da su masne, svjetle boje, užitnog mirisa i slatkog okusa. U kasno proljeće i ljeto kamenica postaje mršava, žilava i tamne boje, što se pripisuje razmnožavanju. Tako da je kamenica najizdašnija u veljači, a po kaloriskoj vrijednosti od siječnja do travnja. Klorijska vrijednost 100 g mesa kamenice iznosi 80 kalorija (kao jedno jaje ili 1/4 milijeka).

Tablica 1. Ocjena organoleptičkih svojstava školjkaša
prema dr. Emilie Martinsdottir (Icelandic Fisheries Laboratories, 2002)

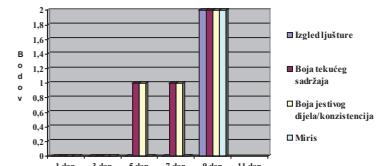
Pokazatelji kvalitete za školjkaše	Opis	Bodovi
Izgled ljuštura	- očišćena od obraštaja i nečistoća, neoštećenih rubova	0
	- sa nečistoćama i početak otvaranja ljuštura	1
	- polutvorena ili potpuno otvorena ljuštura	2
Boja tekućeg sadržaja školjke:	- svijetlostven, proziran, bistar; u dovoljnoj količini	0
	- tamniji (mutan); mala količina	1
	- nema tekućeg sadržaja	2
Boja jestivog dijela školjke/ konzistencija	- svijetlostvena, sjajna	0
	- isušeno, sjajna - prozirna boja mesa, žilavo	1
	- isušeno, dehidrirano, tamno	2
Miris	- svijetlostven, svjež po moru	0
	- blago kiselast;	1
	- miris na trulž;	2
	- neugodan miris	3

Graf 1. Senzorička svojstva kamenica skladištenih na temperaturi +4°C

Graf 2. Senzorička svojstva kamenica skladištenih na temperaturi +7°C

Graf 3. Senzorička svojstva kamenica skladištenih na temperaturi +15°C

svojstava, jer svako odstupanje ukazuje na njihovo kvarenje i mogućnost oboljenja ljudi.

Materijal i metode rada

Uzorci kamenica potjecali su iz Neumskog zaljeva „Ancora commerce“ d.o.o. Neum. U laboratoriji su do-premali transportnim sredstvom s ugradenim rashladnim sistemom, ohlađeni na temperaturu od 0°C. Održivost kamenica smo analizirali prerađenjem promjena senzoričkih svojstava. Senzorička svojstva su ocijenjena postupkom prema dr. Emilie Martinsdottir (Icelandic Fisheries Laboratories, 2002) i Odluci o načinu obavljanja veterinarsko-zdravstvenog pregleda i kontrole životinja prije kljanja i proizvoda životinjskog porijekla (Tablica 1.). U odcjeni najmanji broj bodova (0) označava besprekorno senzorička svojstva a najveći (9) pokvarene školjkaše.

Ukupno je analizirano 90 uzorka kamenica koje su bile pohranjene na različitim temperaturama (30 uzorka na temperaturi 4°C, 30 uzorka na temperaturi 7°C i 30 uzorka na temperaturi 15°C), a svaki je uzorak iznosio 200 g. Školjkaši su pohranjeni kroz 11 dana na spomenute temperature (4°C, 7°C i 15°C) a senzorička svojstva su procijenjena nakon 1., 3., 5., 7., 9. i 11. dana pohrane. Ispitivane uzorke su promijenjenim senzoričkim osobinama nesvojstvenima proizvodu izostavljali smo iz daljnje pretrage.

Ocenjivanje senzoričkih svojstava je izvršilo pet ocjenitelja. Ispitivanja su obavljena u laboratoriji Katedre za higijenu namirnica Veterinarskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, u vremenskom periodu od svibnja 2006. godine do svibnja 2007. godine.

Rezultati i rasprava

Zbog činjenice da su školjkaši vrlo čest uzrok trovanja ljudi, neophodan je oprez kod pripreme i konzumacije.

Tome u prilog ide činjenica da je to

¹ mr.sc. Hasija Hasanpahić, Inspektor za veterinarstvo, Uprava za inspekcijske poslove Kantona Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Slika 1. Kamenica 7. dan po hrane
(+4°C)Slika 2. Kamenica 9. dan po hrane
(+4°C)Slika 3. Kamenica 11. dan po hrane
(+4°C)

hrana cije se meso često konzumira sirovom ili slabom toploplinskim obrađenom, što opet, aktualizira potrebu kontrole proizvodnje i prometa mesa morskih plodova (Hadžibeganović, 1975; Halliday i sur., 1991; Herbert i sur., 1991; Bašić i Teodorović, 1997; Mašić, 2004).

Na našem istraživanju uzorci školjkaša su skladištenjem na različitim temperaturama pokazivali određena odstupanja senzoričkih svojstava ovisno o vremenu pohrane. Rezultati ocjenjivanja su prikazani u grafikonima 1., 2. i 3.

U uzorcima kamenica skladištenih na temperaturi +4°C privrh pet dana pohrane nisu uočene promjene sen-

zoričkih svojstava. Tek nakon sedmog dana zabilježena je manja količina mutnog, tekućeg sadržaja u unutrašnjosti školjki (Graf 1., Slika 1.) Boja, miris i konzistencija jestivog dijela bili su svojstveni proizvodu. Nakon devetog dana ljuštura su ravnomjerno ali ne čvrsto zatvorene (uvelelje popustile i lako se otvaraju). Prilikom otvaranja uočeno je znatno manje tekućeg i mutnog sadržaja u unutrašnjosti školjki (Slika 2.). Jestivi dio školjki je isušen, boja mutno - staklasta, ali mirisa još uvijek svojstvenog proizvoda (miris na more).

U uzorcima kamenica skladištenih na temperaturi +4°C nakon jedanaestog dana ljuštura su blago otvorene te se lako otvaraju. Boja mesa je malo tamnija, miris je još uvijek svojstven proizvoda (Slika 3.). Konzistencija mesa je mekana, ali se ne raspada. Vanjska strana ljuštura je zelena. Prosječne ocjene senzoričkih svojstava su posljednjeg dana pohrane za promatrana svojstva iznosile 2 (Grafik 3.). Nakon sedmog dana ljuštura su i

6.). Vanjske strane ljuštura su zelene boje koja se širi i u unutrašnjosti ljuštura (od rubova prema sredini). Prilikom otvaranja iz ljuštura izlazi sluzav, bistar sadržaj. Meso je tamnije boje ali još uvijek ima staklasti sjaj i čvrstu konzistenciju. Miris mesa je blago neugodan, podsjeća na trulež, a prosječna se ocjena penje do maksimalno 3 boda (Grafik 2.).

U uzorcima kamenica skladištenih na temperaturi +4°C nakon petog dana ljuštura su čvrsto i ravnomjerno zatvorene. Pri otvaranju školjke boja (Slika 7.), konzistencija i miris jestivog dijela svojstveni su proizvodu. Količina tekućeg sadržaja je manja. Prosječne ocjene iznose 1 bod, kao i sedmog dana pohrane (Grafik 3.). Nakon sedmog dana ljuštura su i

Izgled kamenica skladištenih na temperaturi 4°C kroz različito vrijeme pohrane prikazan je u slikama 1.-3.

U uzorcima kamenica skladištenih na temperaturi 7°C nakon sedmog dana ljuštura su zatvorene ali se lako otvaraju. Boja mesa je malo tamnija (Slika 4.), miris je još uvijek svojstven proizvoda. Konzistencija mesa je meka, ali se ne raspada (Grafik 2.). Nakon devetog dana ljuštura su ravnomjerno ali ne tako čvrsto zatvorene. Prilikom otvaranja zatećeno je daleko manje tekućeg sadržaja u unutrašnjosti školjki. Boja jestivog dijela je tamnija (zeleno smeđa), ali i dalje sjajna-staklasta (Slika 5.). Miris je blago kiselkast, s prosječnom ocjenom 1 (Grafik 3.).

Izgled kamenica skladištenih na temperaturi 7°C kroz različito vrijeme pohrane prikazan je u slikama 4.-6.

U uzorcima kamenica skladištenih na temperaturi +4°C privrh pet dana pohrane nisu uočene promjene sen-

Slika 7. Kamenica 5. dan po hrane(+15°C)

Slika 8. Kamenica 7. dan po hrane(+15°C)

Slika 9. Kamenica 9. dan po hrane(+15°C)

vjenih promjena školjkiša izuzeti iz daljnijih pretraga.

Izgled kamenica uskladištenih na temperaturi 15°C kroz različito vrijeme pohrane prikazan je u slikama 7-9.

U ocjeni senzoričkih svojstava, s najveći brojem bodova u pogledu mirisa ocjenjeni su uzorci jedanaestog dana pohrane na temperaturi od 7°C, dok su ostali parametri (boja tekućeg sadržaja, boja mesa i konzistencija) ocjenjeni s 1 bod. Odstupanje je pokazao pokazatelj izgled ljuštura s maksimalna 2 boda.

Na povišenim temperaturama kamenice ne pokazuju odstupanja senzoričkih svojstava u pogledu izgleda ljuštura, boje sadržaja, mesa i konzistencije te mirisa 3 dana (15°C), odnosno 5 dana (7°C). Na temperaturi pohrane do najviše 4°C kamenice ne pokazuju promjene mirisa, a besprijekorno su svojstava 5 dana, jednako kao i kamenice pohranjene na 7°C. Međutim sedmog dana pohrane i na nižim temperaturama započinju promjene boje tekućeg sadržaja, odnosno promjene boje mesa i konzistencije (prosječna ocjena 1).

Pecarević i Bratoš (2004) su istakli važnost očuvanja senzoričkih odličnosti školjkaša koji se prema njihovim istraživanjima mogu očuvati do najviše 22 dana ukoliko su rashladeni na temperaturi od 4°C. Naši rezultati nisu u skladu s tom tvrdnjom. Besprijekorna senzorička svojstva kamenica su pokazivala u vremenu od devet dana pohrane na temperaturi od 4°C.

Aktualnom legistativom u zemlji nije preciziran rok trajanja kamenica.

Zaključak

Promjene senzoričkih svojstava školjkaša mijenjaju se s porastom temperature pohrane. Na uzorcima kamenica skladištenima na temperaturama 4°C i 7°C promjene se uoča-

vaju sedmog dana a na temperaturi od 15°C petog dana. Otvaranje i promjena boje ljuštura, kao pokazatelj riječne neispравnosti koju zapada prosječan kupac nastaju brže na posvećenim temperaturama pohrane, sedmog ili devetog dana.

*Rad je izvadak iz magistrskog rada autorice „Utjecaj pokazatelja hladjenja i smrzavanja na trajnost morskih plodova“, Veterinarski fakultet Univerziteta u Sarajevu, Mentor: Prof. dr Faruk Čaklovica.

Literatura

Baltić M. Ž., V. B. Teodorović (1997): Higijena mesa riba, rakova i školjki, Beograd.

Cadež V., E. Teskeredžić (2005): Patogeni mikroorganizmi i toksični školjkaši koje prenose školjkaši iz onečišćenih područja-zooone*, Ribarsko, Vol. 63, No. 4, 135-145.

Hadžibeganović A. (1975): Mikrobiologija morskih i mlinih prehrambenih "Univerzitet u Sarajevu, Sarajevo.

Halliday M.L., L.Y. Kang, T.-K. Zhou, M.-D. Hu, Q.-C. Pan, T.-Y. Fu, Y.-S. Huang, and S.L. Hu (1991): An epidemic of hepatitis A attributable to the ingestion of raw clams in Shanghai, China. J. Infect. Dis. 164: 852-859.

Herbert R., A., M. S. Hendrie, D.M. Gibson, J. M. Shewan (1971): Bacteria active in the spoilage of certain seafoods. J. Appl. Bacteriol. 34, 41-50.

Mašić M. (2004): Higijena i tehnologija prehrade školjaka. Meso VI, 40-45.

Orać D., S. Zrnić, M. Salajster (2001): Preventiva, kontrola bolesti i ozdravljanje kavkoće riba i školjka. Tečaj, Projekt: Razvitiči službi za potporu obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima. Hrvatski veterinarski institut, Zagreb.

Pecarević M., A. Bratoš A. (2004): Standardi kavkoće, prerada i pakovanje kamenica "Naše more" 51 (1-2), 69-73.

Nickelson, R. I., S. McCarthy, G. Finne (2001): Fish, crustaceans, and precooked seafoods. In: Downes, F.P., Ito, K. (Eds.), Compendium of Methods for the Microbiological Examination of Foods, fourth ed. American Public Health Association, Washington, DC, pp. 497-505.

Dostavljeno: 11.5.2011.

Prihvaćeno: 12.7.2011.